

कुतस्तत्राह ॥ दृष्टइति ॥ सीतोपस्थानस्य सीतानुकूल्यस्य कारकः साधनं कश्चिदुपायोमेमयादृष्टोस्ति तंशृणु ॥ तंश्रुत्वा स्वयाबुद्ध्यापर्यालोच्य रुचितश्चेत्तमनुतिष्ठेति
शेषः ॥ २१ ॥ तमुपायमाह ॥ अहमिति ॥ पंचैतेनिर्यातीत्यवघोषय ॥ २२ ॥ ततो गत्वा तस्य रामस्य युद्धंदास्यामः ॥ यदिदेवात्तवशत्रून्जेष्यामस्तदानोस्माकमुपायैःसी
तावशीकरणोपायानुष्ठानैर्न किंचित्कृत्यमस्ति रामंप्रत्याशानिदृष्ट्या स्वतएवतदानुकूल्यस्य सिद्धत्वादितिभावः ॥ २३ ॥ अथ पक्षांतरे नोस्माकंशत्रुरस्माभिरसाध्यनाशत्वाद्य

दृष्टःकश्चिदुपायोमेसीतोपस्थानकारकः ॥ रुचितंश्चेत्स्वयाबुद्ध्याराक्षसेंद्रततःशृणु ॥ २१ ॥ अहं द्विजिह्वःसंक्रादीकुंभकर्णोवितर्दनः ॥
पंचरामवधायैतेनिर्यातीत्यवघोषय ॥ २२ ॥ ततो गत्वा वयं युद्धंदास्यामस्तस्य यत्नतः ॥ जेष्यामो यदि तेशत्रून्नोपायैः कार्यमस्ति नः
॥ २३ ॥ अथ जीवति नः शत्रुर्वयंचरुतसंयुगाः ॥ ततः समभिपत्स्यामो मनसा यत्समीक्षितम् ॥ २४ ॥ वयं युद्धादि हेष्यामोरुधिरेण
समुक्षिताः ॥ विदार्य स्वतनुं बाणैरामनामां कितैः शरैः ॥ २५ ॥ भक्षितो राघवोस्माभिरलक्ष्मणश्चेति वादिनः ॥ ततः पादौ ग्रहीष्यामस्त्वन्नः
कामंप्रपूरय ॥ २६ ॥ ततो वघोषय पुरे गजस्कंधेन पार्थिव ॥ हतो रामः सह भ्रात्रा ससैन्य इति सर्वतः ॥ २७ ॥ प्रीतो नाम ततो भूत्वा भृत्या
नां त्वमरिंदम ॥ भोगांश्च परिवारांश्च कामान्वसुचदापय ॥ २८ ॥ ततो माल्यानि वासांसि वीराणामनुलेपनं ॥ देयं च बहुयोधेभ्यः स्वयं
च मुदितः पिव ॥ २९ ॥ ततोऽस्मिन् बहुलीभूते कौलीने सर्वतो गते ॥ भक्षितः स सुहृद्रामो राक्षसैरिति विश्रुते ॥ ३० ॥

दिजीवति ॥ कृतसंयुगावयंच यदि जीवाम ततो मनसा यत्समीक्षितं तत्समभिपत्स्यामः प्राप्स्यामः ॥ २४ ॥ कितस्तत्राह ॥ वयमिति ॥ स्वतनुं रामनामां कितैर्बाणैर्विदार्य
कृतविदारणां संपाद्य यावत्पाणसंकटं युज्येत्यर्थः ॥ एवं युद्ध्वा रुधिरोक्षिता युद्धात्परावृत्यैष्यामः ॥ २५ ॥ इति वादिनः इत्येवं मिथ्यावादिनः ॥ त्वनः कामंपूरय ॥ जित्वा आग
तानिव संमानय ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रीतो नाम नामेत्यपरमार्थं प्रीत इव भूत्वेत्यर्थः ॥ परिवारांश्च दासीदासान् ॥ २८ ॥ यो धेभ्यो बहु देयं देहीति शेषः ॥ मुदितः पिव मुदित इव पिव
॥ २९ ॥ कौलीने जनवादे ॥ रामादयो भक्षिता इत्येवं रूपे विश्रुते लोकमुखतः सीतयेति शेषः ॥ ३० ॥